

[Landbrugsministeren.]

tydeligt Svar kan der overhovedet ikke gives paa et bestemt Spørgsmaal. Alligevel havde nu det ærede Medlem i Gaar den Dristighed at paastaa, at jeg havde tilkaldt Formanden for Over-Skyldraadet og Kammeradvokaten til et Møde for at faa dem til at ændre Synspunkt. Dette er fuldkommen urigtigt. Forholdet er det, at da Lensbesidderne havde tilbagekaldt deres Appel til Over-Skyldraadet, forelaa der en ny Situation, og der blev da i Landbrugsministeriet afholdt et Møde mellem de 3 Ministerier, som har med Sagen at gøre, nemlig foruden Landbrugsministeriet Finansministeriet og Justitsministeriet. Til Stede var de 3 Ministre og disses Embedsmænd, og da det drejede sig om, hvorvidt Regeringen skulde optage den Appel, som Lensbesidderne havde ønsket at tilbage tage, var ogsaa Kammeradvokaten til Stede, og tillige var Over-Skyldraadets Formand efter eget Ønske til Stede. Resultatet af dette Møde blev som bekendt, at Regeringen besluttede at optage den Appel, som Lensbesidderne havde ønsket at tilbagetage, og at fastholde, at Over-Skyldraadet skulde tilendebringe sin Vurdering og Bedømmelse af Sagen. Ved Slutningen af disse Forhandlinger drøftede Regeringens Medlemmer med Kammeradvokaten den fortsatte Procedure for Over-Skyldraadet, men disse Forhandlinger blev ikke afsluttet i dette Møde. De fortsattes i et senere Møde, og Resultatet blev, som jeg har nævnt i Finansudvalget og nu atter nævner her, at Kammeradvokaten skulde fastholde sit Standpunkt, saaledes som det var angivet i hans første og for øvrigt ogsaa i hans andet Indlæg for Over-Skyldraadet.

Det forekommer mig nu at være ret ufatteligt, hvad det er, det ærede Medlem er saa misfornøjet med. Mener det ærede Medlem ikke, at det skulde være Regeringens Medlemmer tilladt at forhandle med den Sagfører, der skal føre en Sag paa Regeringens Vegne, tale for Regeringen og fremføre Regeringens Synspunkt? Det kan dog vistnok neppe være det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlem udtalte i Gaar, at efter hans Opfattelse havde Statsministeren og Regeringen den Pligt at varetage Statens Interesser. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men jeg forudsætter naturligvis, at det ærede Medlem saa ogsaa vil være enig med mig i, at det er Statsmagtens Opgave samtidig at øve Ret og Skel til alle Sider og navnlig sørge for, at hvor der foreligger en Højesteretskendelse, denne ogsaa bliver respekteret. Om

alt dette vil der forhaabentlig ikke kunne være nogen som helst Uenighed. Men hvorledes kan det da være en Forseelse, at Regeringens Medlemmer forhandler med og instruerer den Sagfører, der skal tale paa Regeringens Vegne? Det forekommer mig, at det modsatte snarere vilde kunne betegnes som en Pligtforsømmelse. Altsaa dette, at vi har forhandlet med Kammeradvokaten, kan det ærede Medlem neppe kritisere, og selv om det ærede Medlem gør det, gør det ikke noget Indtryk paa mig, for jeg mener, Regeringen har handlet, som det er dens Ret og Pligt. Skulde det dernæst være en Fejl, at Regeringen besluttede at fastholde Appellen mod Lensbesiddernes Ønske? Jeg vægrer mig egentlig ogsaa ved at tro, at det ærede Medlem anser det for en Fejl, at Regeringen har aftalt med Kammeradvokaten, at han skulde fastholde sit første Indlæg. Hvis det er det, der er det ærede Medlems Mening, maa det ærede Medlem altsaa være misfornøjet med dette Indlæg, og saa maa hans Udtalelser jo opfattes som en Kritik af dette Indlæg. I saa Fald var det bedre, om det ærede Medlem her rent ud vilde sige, *hvad* det er, han er misfornøjet med i dette Indlæg, som altsaa er godkendt ved de Forhandlinger, der er ført mellem Regeringen og Kammeradvokaten.

Jeg skal sluttelig om dette Spørgsmaal kun sige, at naar det ærede Medlem i Gaar beskyldte mig for at have svaret uklart og gjorde det her offentligt, medens min Besvarelse jo er fremkommet indenfor Finansudvalget, hvortil Offentligheden ikke har Adgang, og i Tilknytning dertil stillede to Spørgsmaal, som jeg nu ikke kan erindre Ordlyden af — jeg har ikke set Fortrykket endnu —, men som, efter hvad jeg kunde notere, gik ud paa, om jeg havde gjort Forsøg paa at overtale Kammeradvokaten til at ændre Synspunkter og gjort Forsøg paa at overtale Over-Skyldraadet med Hensyn til Vurderingen, saa kan jeg, for at det ærede Medlem ikke i Fremtiden skal beskyldes mig for Uklarhed, besvare begge de to stillede Spørgsmaal med et afgjort og ubetinget: Nej.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, der omtalte to andre Samraad mellem Finansudvalget og mig. Det ærede Medlem omtalte Regnskabet for Vildmosen og det Ønske, der indenfor Finansudvalget er fremsat om at adskille Driftsudgifter og Anlægsudgifter. Jeg skal gentage mit Svar her: at der efter Forhandling med Vildmosekommissionen vil blive draget Omsorg for, at disse to forskel-